

Αθήνα, 3 Απριλίου 2010

Αγαπητή Διαμάντω, πήρα το πρόσφατο
πνευματικό σου έργο και σ' ευχαριστώ πολύ.
Το κομμάρισα πρώτα με τα μάτια. Τα σου
δάνια ανά αισθητήρια όργανα, σου προσφέρουν την
βάσιμη εξασφάλιση

Αυτόματα και συνειρμικά, θυμήθηκα τη χα-
ριτωμένη Κριτική μαντινάδα και τη σιγομυδρία,
με ευχαρίστηση: «Μάτια μου, μάτια, μάτια μου, των
σημαδιών μου μάτια/ κάνατε την καρδιά μου,
σαρτζαδού κομμάτια».

Το έργο σου, είναι πνευματικό και καλαίσθητο.
Πνευματικό, δίνει ρυθμιστής μεθοδικός και συστημα-
τικός, είναι το ανέμα σου. Ο δαντζαδόπουλος νους σου.
Αρχαία προγονική ρήση: «Μους ορά και νους ακούει,
πάντα εἰς τ' ἄλλα, κωφά και τυφλά».

Καλαίσθητο, δίνει συνδυάζει και εναρμονίζει
συμμετρικά, μορφή και περιεχόμενο. Στοιχεία, ασαφεί-
τητα, για μία άρτια και ρομαντική συγγραφή. Άλλη
αρχαία προγονική έκφραση: «Ουδέν εν τι νοῖται, ὅσσον
μη πρότερον, εν τι αισθάνεται». Άλλη: «Χάρμα ιδέσθαι»

Εύστοχα επισημαίνεις, περιγράφεις και εμφα-
νίζεις με νοσταλγία και αληθότητα, την πολλαπλή
και βαθύτην συμβολή της παραδοσιακής γυναίκας
της Γαργινίας, στην ζωτική οικονομία και όχι μόνο

Η φιλική συνδιαστροφή αφήγησης και εικόνας,
αισθητική, εκφραστική και σατυρική. Τα ωραία στι-
χάκια σου παραθέτεις, εμπλουτίζουν και κοσμούν, το σύνολο.

Διαμάντω, είσαι άνορα και άρτια: αστραφτερό διαμάντι.

Σου εύχομαι υγεία
ο δάσκαλός σου
Χρυσ. Κριμμάς ✕